

Posudek bakalářské práce

Eva Klimtova: Ženský akt v malbě na počátku novověku v Zaalpi

Pokud přijmeme feministickou tézi o základní odlišnosti vědeckého diskurzu podle pohlaví badatelů, nenajdeme patrně vhodnější téma k ověření této téze než je problematika zobrazení nahého lidského těla. Toto téma malířství a sochařství od pravěku k současnosti nebylo dosud v české literatuře o umění systematicky zpracováno a proto je nutné sympatický počín Evy Klimtové, která se ve své bakalářské práci zaměřila na zobrazení nudit na obrazech Hanse von Aachena, bez výhrady vřele přivítat.

Její bakalářská práce má logickou a přehlednou skladbu a je opatřena seriózním a pečlivým poznámkovým aparátem včetně obligátních příloh. Po kritickém zhodnocení bibliografické základny následuje stručný přehled kánonů ženské krásy v „západním“ umění od pravěku až po baroko. I když zde kandidátka čerpá převážně z literatury, především z prací Umberta Ecca, Moruse a českého St. K. Neumanna, nevyhýbá se osobnímu hodnocení a komentářů, se kterými nemusí čtenář vždy souhlasit, ale přesto rád ocení její polemický zápal a originalitu.

Pro pochopení ústřední téze bakalářské práce – otázka identity modelů nudit na obrazech Hanse von Aachena – zařadila kandidátka do svého pojednání kapitolu o životě malíře a jeho rodiny.

V analytické části své práce vybírá Eva Klimtová Aachenovy obrazy nudit určitého období a hledá v nich malířovu femininní normu. Trefná charakteristika typologie tváří, proporcí a morfologie ženských těl v Aachenových nuditách, která je objektivní a nezatížená genderovským „blouzněním“, vede autorku ke zjištění, že modelem k zobrazení ženských nudit byla převážně jeho manželka Regina di Lasso.

Aachenova díla se zobrazením ženských aktů rozděluje Eva Klimtová na *privatissima*, neurčená pro veřejnost, a na obrazy mytologické a alegorické. Toto rozdělení, byť logické, nepovažuji za průkazné, neboť i náměty „privatissim“ jsou často mytologicko-alegorické a komorní formát těchto obrazů nemusí být závazný pro posouzení jejich účelů, když si navíc někdy nemůžeme být jisti o jejich účelu, popř. neznáme jejich objednavatele.

Některé interpretace erotického obsahu Aachenových obrazů považuji za přetažené, ale přesto nechci opomenout vyzdvihnout jejich originalitu jako výraz autorčiny intelektuální zvědavosti. Sympatická je i její skeptická odvaha v konfrontaci s autoritativními soudy literatury – (viz odmítavý postoj k připsání obrazu Lukrecie z Národní galerie v Praze).

Skutečný gejzír nápadů a otázek najde čtenář v závěru práce, kde se autorka pokouší svá zjištění o nuditách Hanse von Aachena generalizovat v jakési tautologii zobrazování tohoto

tématu v umění raného novověku. Značně omezený výčet příkladů pro to není však dost průkazný a tak nejzávažnějším nedostatkem práce je neadekvátní titul celé bakalářské práce. Pokud by zněl *Ženský akt v díle Hanse von Aachena*, nevzbuzoval by falešné představy a naděje, které autorka v rámci bakalářské práce ani splnit nemohla. Zaalpi zahrnuje Evropu od Portugalska po Ural s výjimkou appeninského poloostrova a počátek raného novověku se datuje o sto let dřív než Aachen maloval svoje obrazy.

S touto zásadní výtkou bakalářskou práci Evy Klimtové **doporučuji k obhajobě** a hodnotím známkou „výborně“.

Innsbruck 17. 6. 2011

prof. PhDr. Petr Fidler